

РЕШЕНИЕ

№ 2130

гр. София, 20.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6133** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Д. Г., депозирана от процесуалния му представител – адв. Я. П., САК срещу Решение № 521 от 29.01.2024 г., постановено по НАХД № 17044/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111 състав. С Решението е потвърден Електронен фиш Серия К, № 4964649, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на С. Г. е наложено административно наказание Глоба в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. На основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, санкционираното лице е осъдено да плати юрисковсултско възнаграждение в размер на 80,00 лева за процесуалното представителство на СДВР в съдебното производство.

С определение № 1181 от 29.03.2024 г., постановено по реда на чл. 63, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН във вр. чл. 248, ал. 1 от ГПК, първоинстанционният съд е оставил без уважение молбата на пълномощника на касатора – адв. Я. П. за изменение на постановеното решение в частта за разноските. И този съдебен акт е оспорен с депозирана на 17.05.2024 г. частна жалба (л. 18).

В касационната жалба са изложени съображения за незаконосъобразност и

необоснованост на постановения съдебен акт. Сочи се, че неправилно съдът се е позовал на приетата след извършване на деянието норма на чл. 189з от ЗДвП, която изключва приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Твърди се незаконосъобразно прехвърляне на данните от паметта на техническото средство в съдържанието на ЕФ. В този смисъл, са изложени аргументи за липса на доказателства относно съхраняването на данните до издаването на ЕФ. Оспорва се и представената към преписката снимка на местоположението на АТСС. Твърди се, че не отговаря на изискванията на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 2015 г. доколкото не съдържа данни за точните координати, а и за времето на заснемане. Според пълномощника на касатора, обжалваното решение е постановено в нарушение на процесуалните правила, което е рефектирало върху неправилното приложение на материалния закон. В този аспект е посочено, че представеният Протокол за използване на АТСС е без дата на проверка, без четлив подпис на длъжностното лице, което е извършило проверката, както и че не са представени доказателства за неговата компетентност, респ. за спазване на изискването на чл. 13, т. 3 от Наредбата за условията и реда за използването им. С позоваване на задължителното тълкуване, дадено с ТР № 1/2014 г. на Върховния административен съд, е застъпено становище, че в конкретния казус административното нарушение е следвало да бъде констатирано с издаването на АУАН, а не с ЕФ, с който е наложена и административната санкция. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на постановеното от районния съд решение и постановяване на друго, с което да бъде отменен ЕФ като незаконосъобразно издаден. Претендира се присъждане на направените разноски по делото.

С частна жалба от 17.05.2024 г. е оспорен и отказът на съда са измени, по реда на чл. чл. 248 от ГПК, решението в частта за разноските – да намали присъденото юрисконсултско възнаграждение на СДВР от 80,00 лева на 50,00 лева, което е възложено да бъде платено от санкционираното лице. Сочи се, че е направено своевременно възражение за прекомерност, обосновано с липсата на фактическа и правна сложност на казуса, включително и неучастието на процесуалния представител в проведеното съдебно заседание.

Касаторът не се яви в съдебното заседание пред настоящата инстанция. Процесуалният му представител - адв. П. поддържа исканията и в двете жалби и аргументите, с които са обосновани.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт М., е на становище, че жалбите са неоснователни, а атакуваните с тях съдебни актове – обосновани и законосъобразни, поради което следва да бъдат оставени в сила. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура също счита, че обжалваното решение и определението, с което не е уважено искането за изменение на решението в частта за разноските са съобразени със закона и следва да бъдат потвърдени.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211 ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН (съобщението за решението на

СРС е връчено на 28.02.2024 г. На процесуалния представител на касатора, а жалбата е заведена с вх. № 85651 от 14.03.2024 г.) от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване, съгласно чл. 63в от ЗАНН и чл. 208 от АПК, съдебен акт.

Процесуално допустима е и частната касационна жалба – подадена е в 14-дневния срок от връчване на съобщението за постановяване на определението (02.05.2024 г., а жалбата е заведена с вх. № 161209 от 17.05.2024 г.), от надлежна страна, против подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледани по същество и двете жалби са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

За да постанови обжалваното решение, Районният съд е анализирал информацията в събраните писмени доказателства и е приел за установено от фактическа страна:

На 07.06.2021 г. около 17,34 часа лек автомобил „М. П.“ рег. [рег.номер на МПС] , собственост на санкционираното лице – С. Г., се движил по [улица]в [населено място] в посока от [улица]към [улица]като в района на № 48, в непосредствена близост до сервиз М., е заснет с техническо средство АТСС ARH CAM S1 да се движи със скорост 68 км/ч. Разрешената скорост на движение в населени места е 50 км/ч. Към Електронния фиш е приложен снимков материал, позволяващ установяването на превозното средство, регистрационния му номер, датата и часа на констатиране на нарушението, точна локация.

Съдът е положил дължимите усилия за събиране на относимите доказателства за установяване на всички факти от значение за съставомерните елементи на административното нарушение, за което е санкциониран касаторът. Изискани и представени от административно наказващия орган са всички документи, приложени към административната преписка по повод издаването на оспорения ЕФ - копия на Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, издадено от Български институт по метрология (л. 16), Протокол от проверка № 68-С-ИСИС от 01.10.2020 г. от служител на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“, Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“ в Българския институт по метрология (л. 15), Протокол за използване на Автоматизираното техническо средство или система (АТСС) № MD 11743C7 от 07.06.2021 г. (л. 18), Ежедневна форма на отчет (л. 20). Представен е и снимков материал, удостоверяващ местоположението на АТСС към момента на установяване на конкретното нарушение (л. 19).

При извършената служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 и чл. 220 от АПК, въз основа на установените релевантни за спора факти във въззивното производство, настоящият съдебен състав счита обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които могат да послужат като основание за отмяна на обжалваното решение. Спазени са процесуалните стандарти при събирането, проверката и оценката на доказателствата, противно на становището в касационната жалба.

Законосъобразно е приложена и процедурата по установяване и санкциониране на административното нарушение - с издаден ЕФ, който се генерира автоматично при извършено нарушение от вида на това, за което е санкциониран касаторът – превишаване на разрешената допустима скорост на движение. Издаването на ЕФ поставя началото на административно наказателно производство, без да е необходимо съставянето на отделен Акт. В този смисъл, обосновано в мотивите на решението е посочено, че измерването, регистрирането и записът на установените нарушения чрез

използваната пътна радарна система за видеоконтрол изключва възможността за човешка намеса.

Спазени са изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП за форма и съдържание на Електронния фиш, съгласно одобрения образец със Заповед на министъра на вътрешните работи № 8121з-931 от 20.08.2016 г. Посочено е точното място, на което е констатирано движение с превишена скорост – до № 48 на [улица] до сервиз „М.“, посоката на движение на МПС - от [улица] към [улица]. Приложена е снимка от записващото устройство на използваната АТСС, която позволява да се установи превозното средство, регистрационния му номер, измерената скорост на движение и времето на извършване на нарушението. В този смисъл, Електронният фиш съдържа описание на всички елементи от състава на административното нарушение по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП - „нарушение за скорост“, с фиксирано „превишение на стойността“ над разрешената от 50 км/ч. в населено място – с 18 км/ч, след приспаднат толеранс от 3 км/ч от измерената и отразена на снимковия материал – 71 км/ч. Правилно е приложена и съответната санкционна норма.

По делото не е спорно, че касаторът не е подал писмена декларация с данни за друго лице, което е управлявало заснетото превозно средство към процесния момент.

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, контролните органи разполагат с правомощия да установяват нарушения на правилата за движение по пътищата чрез използване на технически средства или системи. В настоящия казус е използвано автоматизирано техническо средство, с вградено разпознаване на регистрационните номера и заснемащо в автоматичен режим в отсъствие на контролен орган нарушения на скоростта на движение.

От представените доказателства от административно наказващия орган се установява по несъмнен начин, че използваното техническо средство, с което е констатирано административното нарушение е надлежно регистрирано в БИМ и е било технически проверено и изправно към момента на извършване на проверката. При определяне на превишението на разрешената скорост на движение е отчетено и допустимото техническо отклонение при измерването.

Изготвеният бланков Протокол – Приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з - 532 от 12.05.2015 г. удостоверява данните от използването на конкретното автоматизирано техническо средство, с което е засечена скоростта на движение на МПС, съдържа данни за периода отчетен като работен режим от 16,00 ч. – 18,00 ч. на 07.06.2021 г., посоката - насочен към приближаващите МПС, режима на измерване - стационарен. Приложена е снимка на мястото, на което е било поставено АТСС, която позволява да се установят и координатите на служебния автомобил, с който се е придвижвал обслужващият екип служители на СДВР. Посочено е, че е приложено нормативно установеното общо правило относно разрешената скорост на движение в пътния участък, попадащ в обхвата на АТСС – 50 км/ч.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП законодателят е въвел забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават конкретно посочени разрешени стойности на скоростта на движение на МПС, които са съобразени с категорията им и вида на пътния участък. В настоящия казус, скоростта с която се е движил автомобилът, управляван от касатора, е била с 18 км/ч над разрешената.

Въз основа на данните за констатираното административно нарушение по предвидения ред в ЗДвП, е установено, че санкционираното лице е собственик на заснетото превозно средство, който не се е възползвал от правото по чл. 189, ал. 5,

предл. второ от ЗДвП - да посочи данни за друго лице, отговарящо на изискванията на § 1, т. 25, предл. първо от ДР на ЗДвП.

Приложената от административно наказващия орган санкционна норма на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е в съответствие с конкретното административно нарушение, чиято степен на обществена опасност не предполага прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид изложеното, касационната инстанция счита, че въззивното решение като обосновано и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационното производство, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 80 лева, заплащането, на което да се възложи на касатора.

Не са налице основания за изменение и отмяна и на обжалваното определение № 1181 от 29.03.2024 г., постановено по реда на чл. 63, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН във вр. чл. 144 от ЗАНН и чл. 249, ал. 1 от ГПК. Настоящият съдебен състав споделя аргументите, изложени в мотивите на оспорения съдебен акт, че присъждането на възнаграждение за процесуално представителство не може да бъде обвързано със задължително участие в съдебно заседание, доколкото приложената от Районния съд норма на чл. 27е от Наредбата не предвижда подобно разграничение, каквото например е уредено изрично в чл. 22ж, т. 1 и т. 2 от Наредбата. Основният принцип, на който е подчинено определянето на възнаграждение за оказана правна помощ е съответствието на размера с вида на правната помощ, фактическата и правна сложност на конкретния казус, проведените процесуални действия, в които е участвал представителят, а и не на последно място с нормативно предвидените размери. Присъденото с обжалваното решение минимално по размер възнаграждение от 80 лева и според настоящия съдебен състав напълно съответства на процесуалната активност на пълномощника на административния орган, поради което няма основание за намаляването му под минималния предвиден размер в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 524 от 29.01.2024 г., постановено по НАХД № 17044/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111 състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 1181 от 29.03.2024 г., постановено по НАХД № 17044/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111 състав.

ОСЪЖДА С. Д. Г., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място],[жк], вх. В, ет. 3, ап. 4 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: